

BORSSZEM JANKÓ

SZERENÁD.

Európa. Hiába gitározza nekem az az ábrándos, hogy: „pihenjek csöndesen” — mikor az ő otromba legénye a kontrázásával mindig fölriaszt.

† Simonyi Ernő.

MEG-meg vicceltünk, a míg éltél,
Mi téged sokszor és nagyon;
De hogyan is jutott neked hely
Azon a szélbaloldalon?

Álomszövők és kóklerek közt
Egy okos ember — furcsa ám,
Amazok ajkán czifra frázis,
Tiéden statisztika, szám.

Ah, mily hosszúra terjedének
A te okos beszédeid! . . .
Miért is volt ezekhez mérve
Törekvő élted oly rövid?

Schulverein.

A tüntetések előtt.

. . . . Szegény elnyo-
mott testvéreink a Duna
mentén . . . Műveltség
előharczosai . . . Dicső Ar-
minius utódai . . . Szi-
vünk érettük dobog . . .
Föl kell őket a rabigából
szabadítani! . . . Merengő
álmaikban fölmerül Ger-
mánia bánatos képe, míg a
barbár magyar brutális vas-
marka fel nem rázza . . .
Lenau földie . . . Gyö-
nyörű Pancsova . . . regé-
nyes Szepesség . . . Temes-
vár, kis Bécs . . . Jöjje-
tek schulvereini keblünkre,
hadd öleljünk meg!

„Frankfurter Journal“
(meg a többi.)

A tüntetések után.

Hitvány ezudarak, nem
németek . . . Nem szabad
a német nevet viselniök . . .
Megtagadjuk a gyalázatoso-
kat, kik az ázsiai vad csor-
dák phalanxába beléptek
és hanyatt-homlok ledob-
ják magukat a magas kul-
tur stuféról, melyen álltak,
a gulyáshus és pörkölt álla-
tias színvonalára . . . Pan-
csova fészek . . . A Szepes-
ség zsványtanya . . . Temes-
vár krähvinkli . . . A nyo-
morultak: Öt forintért, me-
lyet a kormány fejenkint
fizet nekik a nevek magya-
ritásáért, kitérnek.

A Streiterek, Werne-
rek, Babuschniggek, Hin-
terleitnerek és Vorder-
mayerek már most, hogy a
Gesammtreich ellen nyilat-
koztak, 10 frtot fognak
kapni Tisza urtól.

Csak a Kraxelhuberek
dicső fáján nem bír kifogni
a barbár chauvinismus. Ein
kräftiges p. p.! dem teu-
tschen Manne! Hihahoch!

„Frankfurter Journal“
(és társai.)

A horvát országgyűlésből.

— Saját külön eredeti gyorsírónk följegyzései szerint. —

Kamenár (miután jól összeszidta Magyarországot, Hor-
vátországra tér át.)

Elnök. Figyelmeztetem a szónokot, hogy a tárgy-
nál maradjon és csak a magyarokat méltóztassék
lehordani.

Kamenár. Figyelmeztesse a kutyáját, de ne engem.
Én nem szorultam rá. No nézze meg az ember!

Starcevics. Csak beszéljen! Ha az elnöknek nem
tetszik, álljon a feje tetejére, vagy menjen ki.

Elnök. Képviselő úr! Méltóztassék a száját befogni.

Starcevics. Kuss! Parancsolsz az öregapádnak!

Elnök. Ha jól hallottam, ön kuszt méltóztatott
mondani. Ezen disznóolba, de nem parlamentbe való
kifejezés miatt, bátorokodom a t. szónokot rendre utasítani.

Starcevics (fügét mutat.) Ennyit törődöm a maga
rendre utasításával.

Crnadák. Ne lopjuk a drága időt! Ha veszekedni
akarunk, menjünk a kocsmába. Ott alkalmasabb a hely.

Elnök. Engem nem zseniroz a maguk gorombásko-
dása. Csak tessék folytatni, Starcevics Dávid úr! Önön
van most a sor.

Starcevics. A tisztelt ház többsége bitangokból
áll, kik nem méltók arra, hogy őket leköpjem. (Óriási zaj.
Az elnök esenget, de miután ez nem használ, a szónok fejéhez
vágja a csengettyűt. Végül az elnököt rendre utasítják és
kidobják. Altalános zsvivó.)

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— Igenis, tekintetes bíróság,
appellálok nemes szívére! Szegény
szerencsétlen védenczem Vámos Tamás
csak azért gyújtotta fel azt a spiritus-
gyárat, mert nem volt neki téli kabátja
és a cáikorgó hidegben fázott.

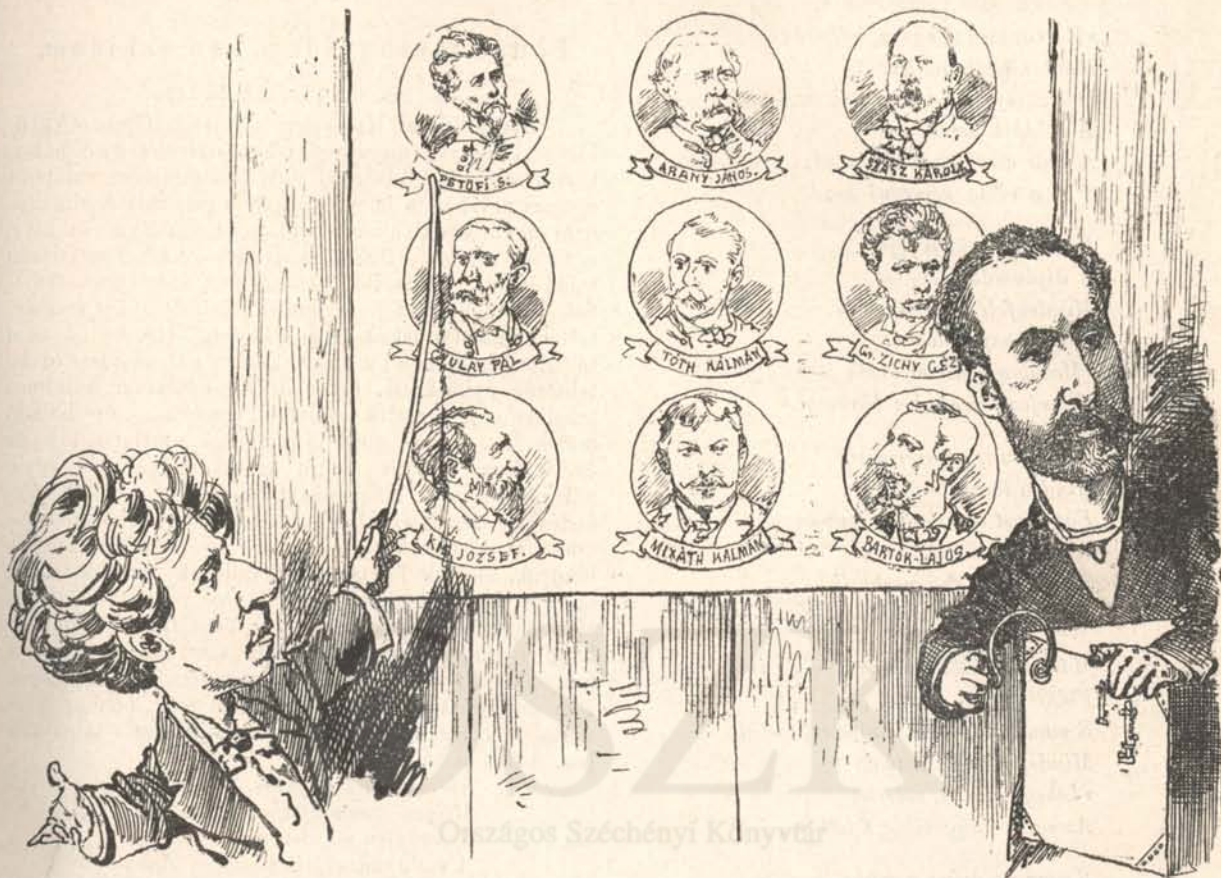
— Hogy védenczem Paczal Gábor
taglóval homlokon esapta Takács Pis-
tát — ebben, mivel ő polgári állására
nézvest mészáros-mester, nincsen semmi
feltűnő.

— Védenczem Balki György saját vallomása szerint is
egy szomorú tévedésnek a mártirja (error in objecto.) Szegény
az apját akarta megölni és a sötétségben véletlenül a majsterja
hasát hasította fel.

— Védenczem Elek Zsófi nem akkor szorult az ablak-
vas közé, mikor bemászott a boltba, hanem mikor kimászott
onnan, és most, halmozódva azon tevékeny bűnbánattal, amely
rajta erőt vett, hogy tudillik a boltban nem talált semmit —
kérem ez enyhítő körülmények tekintetbe vételével őt fel-
menteni.

— »Űsd a zsidót!« — ez nem hitfelekezet elleni izgatás.
Hivatkozom a bírói köztudomásra. Ez csak amolyan közmon-
dás, népszerű példabeszéd.

„HERRREIN SPAZIERT!...“

L—nsky. Itt láthatók elegáns német kiadásban a barbár magyar költők. Deutschland's Leierkasten fogja őket megörökíteni! En avant la musique! . . .

N—bauer L. Dudl-dum, didl-dum — Nur schön herrrein spaziert — Ó magyar publikum!

Titán Laczi a koronában.

Bukott buktatók!
Gyujtogatói az eleúzi
Venushegynek! Hero-castra-
tusok!

Összeült a gubancz ta-
nács és ketté vágta a gordiusi
kigyót, mellyel nem tudott
megbirkózni. Így tesznek ők,
az akadémia polgárai.

Polgárai? Bolgárai!
Akademia? Epidemia!
No jó! Keztyűtök fáj,

de fölveszem. Legyen hát, ha lenni kell, a szörnyű
háboru. Civis pacem, para grafus!

Nyugalmam csak álarcz, szelidségem domino,
alázkodásom ragasztott szakál volt.

Eddig a keserűség tengeréből szívem csücske Horeb
hegyeként meredt ki — hát ha oda menekülnétek rossz
lelketek lángoló özönvívétől? Most lesz Noé bárkája,
melybe mind befultok: ti Sem, Cham és Kainok!
Üstökön ragadom a vasat, amíg meleg. Neki gördült a
Vezuv lavinája, mely elfojt.

Ám huzzátok ki párnám alól az utolsó kenyér-
falatot: azt — mint Jézus csodáját — kövé válva vágom
vissza fejetekhez.

Pauli! Ein kapucziner öne haut, fir hauzbrót und
gestoppte csibuk!

Két áldomás.

»E POHARAT, harcz, háború:
Reád köszöntöm én!
Dülj, míg a muszka lesz az úr
A földnek kerekén.«
A csár csatlósa mondja ezt,
S rá a világ remegni kezd.

És összedugja a fejét
A diplomácia.
Mindenfelé van titkos és
Nagy konferenzia:
»Mozog a muszka óriás
Ne érjen bennünket blamage.«

És elcsitul, egyszerre el,
Minden torzalkodás;
Egy most az ellenség csupán:
A muszka óriás.
Szövetkezik, fegyverkezik
Ez egy ellen most mindenik.

Már-már kitör a harcz, — de im
Föláll a csár maga,
S mond áldomást. Csöndes, szelíd
Mindegyik egy szava:
»Lebegjen béke, szeretet
Az egész nagy világ felett!«

S ujong e szóra a világ
S a diplomácia;
Minek most már fegyverkezés
És konferenzia?
S szövetséges ki volt minap,
Ismét egymás hajába kap.

A csár csatlósa és a csár:
Mosolygva összenéz:
»Valóban teljes a siker,
Jól sült el az egész.«
És azután együttesen
Fenik a kardot csendesen.

Vigyázz világ, vigyázz! A míg
A békét élvezed,
A szablya markolat felett
Ngugodjék félkezed.
Szláv áldomás — nem tiszta bor....
Szár az legyen a puskapor!

Két pályázati jelentés

avagy:

Si duo faciunt idem, non est idem.

I. A Teleki-féle.

Győry Vilmos. Keresztény atyámfi! Gyászoló gyülekezet! Mélyen megszorodott szívvel vagyok bátor, keresztényi alázatossággal úgy bírálótársaim, valamint magam nevében is jelenteni, hogy e pályázat eredménye nem olyan rendkívülien fényes, mint a milyen az atya, a fiu és a szent lélek úristen kiváló kegyelme folytán talán lehetett volna. Bocsássanak meg, keresztény atyámfi, ha túlélés kifejezéseimmel valamelyiköket megsértettem. (Esdőleg tekint Prém Józsefre.) Hiszen én nem tagadom, hogy mind a huszonkilenc pályaműben óriási tehetség nyilatkozik. Gyönyörű gondolatok, hatalmas tragikai erő, zamatos nyelvezet, gyorsan előre haladó cselekvény, lágyan gördülő jambusok, csattanós kifejlés és valóban morális költői igazságszolgáltatás egyik pályaműben sem hiányoznak. Szerény és alázatos vélekedésünk szerint azonban vannak a művekben némely — bocsánat a tulerős kifejezésért — némely apróbb hiányok, melyek folytán bátorkodtunk azt határozni, hogy a díjat legfeljebb a szemérem paragrafus enyhe alkalmazásával adjuk ki a »Theodóra« tragédia ismeretlenül is nagyabecstült, genialis szerzőjének. Mind a huszonkilenczet — fájdalom! — meg nem koszorúztatván nem koszorúztunk tehát egyet sem meg, nehogy igazságtalanok legyünk huszonnyolcz kimagasló talentumhoz. Áldás és béke velünk!

Keresztények sirjatok,
Mélyen szomorkodjatok,
Keseregjen minden szív,
A mely muzsájához hív. — Amen.

II. A Karácsonyi-féle.

Böthy Zsolt (dültől remegve.) Uraim, nem pályázók! Higvelejj, tudatlan pályázók! Ha van logikátlan bambaság, kapkodó, hatást orvúl vadászó izléstelenség, tökéletes járatlanság az aesthetika, a verstan s az ortografia terén; — ha van mocskos iskolai dolgozat, melyet az észbeli fensőbbiség undorodásával vet vissza hanyag és romlott erkölcsü tanítványának az első normális iskola tanára, — úgy az itt fekszik önök előtt a tizenkét pályamű képében. Irni és olvasni nem tudó, művelt társaságba való beléphetésre soha nem jogosított naplopó merénylők lelki otrombaságainak nevezné objectív kritikám a műveket, ha ezek egyáltalán művek volnának, s nem állának minden kritika tátongó mélységének feszengő íre alatt. Ha azt kérdik, melyik mégis a legjobb? — a felelet: egyik sem! Ha azt, melyik a legkevésbé utálatos? — akkor tán az »Egy játszma sak«-kal felelek. Ez pedig oly galád plágium s e mellett oly hülye, oly undorító, oly roszul van verselve s annyira benne a helyesírás elleni bűn, hogy szót se többé róla.

400 aranyat??? Az ám kutya terrrr — akarom mondani: eb alkotta!

Horvát macskamuzsika.

— Komédia három felvonásban. —

Személyek:

STÁRCSEVICS DÁVID, felsült szerelmes,
 MRAZOVICH
 CRNADAK } Fiumetta kikoszorozott udvarlovai.
 FOLNEGÓVICH }
 KAMENÁR }
 MAGYAR MISKA, Fiumetta választottja.

I. Felvonás.

(Kocsmá.)

Stárcsevics, Folnegovics.

Stárcs (tajtéket tárva.) Ühm! . . . (Fölkel és jár, még pedig düvösen fel-alá.) Ühm! . . . . (Hazafias elkeseredéssel.) Ühhmm!

Folnegovics. Az ám!

Mrazovich (jö.) Mit csináltok?

Stárcsevics. Dühöngünk! . . . Magyar Miska definitive elcsipendi Fiumettát . . . Ó - Ó - Ó! . . . . (Háromszor falba veri a fejét.)

Mrazovich. Mártir! (Megöleli.)

Stárcsevics. Az vagyok veletek együtt. Fiumetta nem akar a miénk lenni, pedig minő költségbe vertük magunkat érte! Három tál salátát küldtünk neki kadóba. S ő tudjátok mit felelt? . . . (Az ujjával csetent) Ezt felelte!

(A szomszédból zongora hangok hallatszanakát. Fiumetta Beethoventól »Der Mensch, der Mensch, der Mensch ist kein Kravate« című szimfoniát zongorázza.)

Stárcsevics (fájdalmában felordít és szálanként ki akarja tépni szakállát, amiben csak úgy lehet megakadályozni, hogy egy rongyos madráczból egy csomó szőrt adnak neki, mire leesillapodva énekel:)

*Nem leszek már vad rácz,
 Tanum rá e madrácz
 Aki másképen cselekszik:
 Rettentő nagy magrácz!*

*Érted Fiumetta,
 Tőlem fényes tett a.
 Porca corpa, érted vérzünk,
 Kutya teremtette!*

Mrazovich (kalapját a kollega nyelvtudománya előtt megemelve.) Hogy Magyar Miska Fiumettát oltárhoz is viszi, miután eljegyezte s oly rengeteg ajándékokat költött rá, az természetes. Mi boldogtalan kipottyant imádók és udvarlovak hoppon maradunk. Keressük meg hát a veszett fejsze nyelét. Csapjunk rettentő lármát, csináljunk macskamuzsikát Miska lakása előtt, arra majd megijed és a béke kedvéért legalább egy kis schmerzengelddel kárpótol minket.

Stárcsevics. Nagyszerű! Én ugyis kitűnő macskamuzsikális tehetség vagyok. Egész államférfúi működésem legkimagaslóbb pontjai az én macskamuzsikáim!

Mindhárman (kezet szorítanak, eskiüt tesznek és azt gondolják, hogy a Rütlin állnak, Horvátország Svajcz, Tisza Kálmán meg Gessler.)

II. Felvonás.

(Horvát tartomány gyűlési terem. Épen szemben Magyar Miska országházával.)

Stárcsevics, Mrazovich (föllépnek az egész karral.)

*Magyar Misi jaj neked,
 Beverjük a fejedet.
 Megijesztünk oly nagyon,
 Hogy a guta üt agyon.*

(Nagyhorvát marokköpködés, káromkodás, füttyülés, bögés, visítás s. a. t.)

Stárcsevics. Csend! (Csend.)

Mrazovich. Mindjárt átküldi — meglássátok — Magyar Miska az inasát, hogy csak ne kiabáljunk, megad mindent, amit parancsolunk.

Kamenár. Aztán majd diktálunk!

Crnadak. Oly föltételeket, mint Bismarck a francziáknak. Fiumettáért legalább 3 milliárdot kell fizetnie.

Stárcsevics. Ejnye adta kóficza! . . . a füle botját sem billenti. Tán süket. Gyerünk az ablaka alá, ott csapjunk neki hrvat muzsikát.

Kar. Zsivió!

III. Felvonás.

(Magyar Miska háza előtt.)

Stárcsevics, Mrazovich s. a. t.

Lárma (mint előbb.)
Orditás (uti supra.)

Kardal.

*Miau — Miau!
 Au!
 Miau!
 Au!
 Mi — i — i — au!*

Voltak. Magyar Miska.

Magyar Miska. (Az ablaknál megjelenik s rájok fogja az csernyőjét.)

Mind (szétrobbannak.)

Magyar Miska (lefekszik és tovább szunyókál.)

Dal a horvátokról.

Van-e a ki ne ismerné
 Azt a bécsi szép danát,
 Mely így zeng a horvátokról.
 Hogy: „der Mensch ist kein Krawat.“

Nézd a horvát országgyűlést
 Német, s ify nótát teremts,
 Ama kutya-macska népről,
 Hogy: „der Krawat ist kein Mensch.“

Gyakorlati qualificatio.

Functio.

Eredmény.

Főispány.

Ékesszolás, pohárcsengés,
Zeng a terem is bele.

Fenyegetődző esengés:
»Méltóság, das vecele!«

Alispány.

Kommotizál a pamtagon,
Fidibuszt hoz a hajdú.

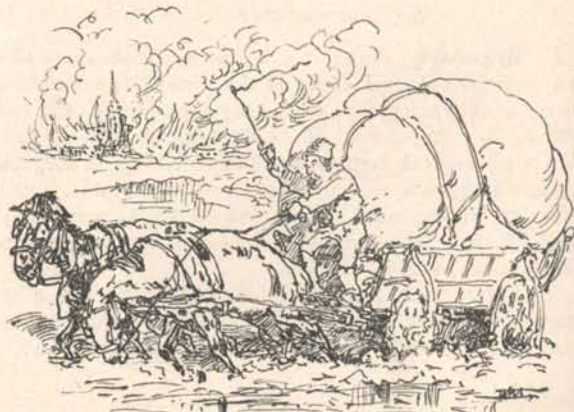

Restánczia egész halom:
Hogy menekszünk a bajtú!

Szolgabíró.

Négy fogatú szandlóferen
Jukkerkedik, urizál.

Falu ég. Ut istentelen.
Paraszt lova mind kiáll.

Gyakorlati qualificatio.

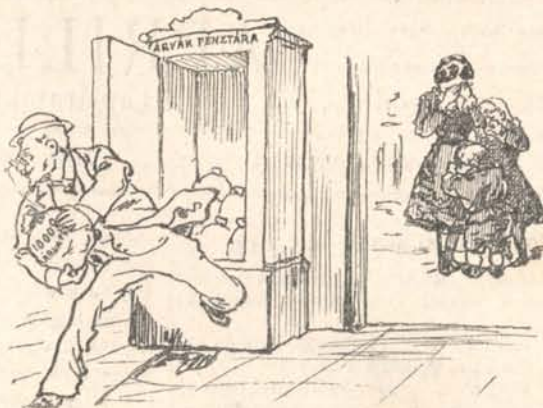
Functio.

Eredmény.

Segéd-szolgabíró.

*Szól a csöndes. Erős czupász.
Mulat az urfi sereg.*

*Egy kis gyenge pénz-sikkasztás.
Arva gyerek pityereg.*

Gyakornok.

*Kaczkai hölgy. Utána sétál.
Rendezin ott várja majd.*

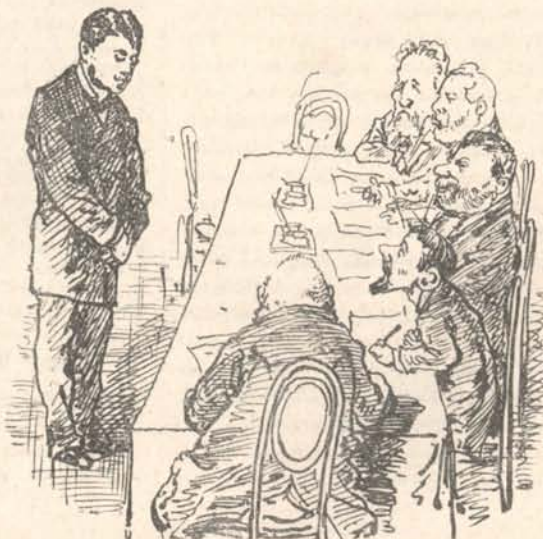

*Féltékeny férj placzra kiáll.
Vivnak páros viadalt.*

Közigazgatási tanfolyam.

*Szidonban az Abszi gyerek
Biljárdoz pajtásival.*

*Examenek megerednek,
Kandidátus elhasal.*

Főllenti: Báró de Manx sajtófüllleg.

Hazudja: Hazucha Mentor.

Főszokelevető: Nagy Kópé.

ÁPRILIS ELSEJE.

Lapjártókat megjárato lap.

Hiszkegyet elolvasás előtt
nem szükség elmondani.

Budapest április 1.

Jelide: *Mundus vult becsipi.*Az ezernyolczszázyolczvankértelmű
esztendőben.

Történelmi naptár ápr. 1-re.

5000 év. Kr. e. — A jó isten megte remti a világot s ugyancsak megjárja vele.

4000 Kr. e. — Csepreghi megírja az »Ő z ű n v i z« komédiáját.

2000 Kr. e. — Mózsés áprilist járat a zsidókkal a Vörös tengeren keresztül és Istóczy 'elsül velök.

800 Kr. e. — Télyf Iván megtanítja Homért görögül s rá is szedi vele.

30 Kr. u. — Pontius Pilátus plagizálja Munkácsyt, de hiába akarja megszalnai Perlaky Kálmánt.

895 Kr. u. — Árpád megalapítja a »H o n t - t, de Jókai Mór el nem hiszi neki.

1000 Kr. u. — A világ vége, melyet a világ magamagának sem hisz el.

1259 Kr. u. — Schvarcz Gyula fölfedezi a lőport, de nem bírja elhitetni a könyvkiadókkal.

1492 Kr. u. — Columbus fölfedezi Xántus János amerikai utazását és lehetlenné teszi magát.

1519 Kr. u. — Luther Márton megtéríti Tisza Kálmánt a bosnyák vallásra és kitarja az orosz pápát.

1881 Kr. u. — Bontoux jégre vezeti Bontoux-t. Bontoux csakugyan hűvörsre kerül.

Ignatiev emlékirata a csárhoz.

Főlség!

Egy újabb javaslatot vagyok bátor halavány színed elé terjeszteni. Ámbár mi panszlávok a *panszkláv* rendszer által a népek szabadságát igyekszünk elnyerni, azért mégis nagy akadályokkal kell küzdenünk. Tiszajevics, Szaparin és Trepofort miniszterek oly izmos férfiak, hogy még a *muszkulá*snak is ellent tudnak szegülni. Ellenben látjuk, hogy a »*Deutsche Schmutvéreins*« sikeresen hódít Magyarországon. Hogy helyélnünk tovább nem szabad, arra újabb érvm is van. Kémeink Budapesten egy szalmakalapgyárat fedeztek föl! Ez direkté Oroszországot fenyegeti, mert a panama-gyárból alkalomadtával rögtön *panmagyár* lesz, ez pedig a panszláv halála volna! Azért azt ajánlom, hogy szövetkezzünk a »*Deutsche Schmutvéreins*«-nal és osztozzunk meg vele a magyar zsákmányon. Legyen a mienk Temeswarasdin, Kolosvarograd, Debreczensto-

chowa, Jebudapestozsláv, Szegedinovgorod, a Schulvereiné pedig Granana, Budikás, Schulweseinburg, Bécs, Pécs és Szécs. Persze, hogy a transilvanski szászok Kronstadtot kiadják nekünk, mert az ugyis Szent Pétervár mellett fekszik.

A szerződést Henze professzorral már megkötöttém. Felsőged beleegyezése tehát nem is szükséges, kivált mert Aksakow is beleegyezett.

Kelt Moszkvában ápr. 1.

Szkobelett
frónörökös.

A Karácsonyi-pályázat.

— (Akadémiai jelentés.) —

Az ideai husvéti Karácsonyi pályázatra felsőbb vigjáték tűzetett ki s meg is jelent rajta tizenkét alsóbb komédia. Ha meggondoljuk, hogy Herkules is csak tizenkét, munkára volt kötelezve a magyar Parnassus kített magáért. A beküldött munkák egy től-e-gyig jók, csak a többi tizenegy rossz. Igen örvedetes, hogy szerzőik nem koptatják a régi kerékvágást, hanem eredetiségre törekednek és mellőzik a dráma szabályait. Van közöttük hétfelvonásos és egész felvonástalan; van olyan, mely expositióval végződik s olyan, melynek már első szava katasztrófa; van 14 szótagos alexandrin, 5 szótagos hexameter, trochaikus jambus, rímtelen rím és dissonans assonantia. A komikai erő valamennyiben igen nagy, úgy hogy valóban nevetéses darabok; de emellett a szerzőknek gondjuk volt rá, hogy a színészek komikumjának ne prejudikáljanak és mindenütt helyet hagytak az ő viczeiknek. Leleményök sok van, kivált régiebb darabokban, s még az olvasót is kileleményezi tőle a hídég. Jellemfestésök maga a természet: oly primitív és tanulatlan épen. Bonyodalmaik pedig oly bonyodalmasak, hogy senki sem igazodik el bennök. Ezen tulajdonoknál fogva a jelentéstevő azt indítványozza, hogy a pályázó darab mind egyforma jó lévén, a 4000 arany osztassék föl 12 rézre és mindenik szerzőnek egy ilyen rézpenz adassék ki jutalmul április elsején.

Albert Wolf székfoglalója

a Kiefaludytársaságban.

— Tartott április 1. —

Messieurs, — Jól érzem azon tisztelet csekélyességét, mellyel Önök nagyságotat

illették, midőn társaságjok tagjává választottak, amiért nagy Munkácsyjokat oly hősiiesen meggyaláztam. Uraim, biztosítom önöket, hogy ehhez semmi hősiesség nem kell, s hogy evvel nem tettem egyebet, mint amit nálunk a legutolsó utcza síheder is megtesz, ha épen sáros az utcza és tisztességes ember jár arra. Ne vegyék ezt al-zerénységnek, mert én mindig meggyőzőzödsédből illetlenkedem és őszintén hazudok. Oly büszke vagyok az önök kezéből vett kiténtésre, hogy Munkácsyjokkal sem cserélek Kivéve képet; de akkor is csak egyoldalulag. A cserének ez a formája tisztán az én találmányom s e szerint tisztaságához nem fér gyann. Hogy a magyar nemzetet is beszenyeztém, az önöket ne zsenirozza, mert — ezt négy szem közt mondom — ez Párisban csak becsületökre válik. Én mindig szerettem a magyar borokat, ha pénzembe nem kerültek. Ha lovgaszobromat a pesti Concorde-terén föl akarják állítani, csak szóljanak, én megengedem ingyen. A Szent Istvánrend nagykeresztjének készsége tárom ki mellemet, sőt egy magyar nemzeti dotatióra is ráállok. Egyáltalán a magyar nemzet mindig számíthat reám s a »F i g a r o« hathasábos petit soraiban.

Áprilisi bimbók.

△ A burgonyabetegség ellen burgonyakórházat fognak állítani, a barackkórház mintájára. Ugyszintén a Rókus szülészeti osztályán szülészeti alosztályt akarnak létesíteni a filloxera ellen.

□ A csigadombi ásatásokat a főv. adófelügyelő fogja átvenni, mert mint-hogy Árpád őstünk adót nem fizetett s a római színház igazgatója sem: föltehető, hogy Exner tanácsos ur öket a föld alul is ki fogja kaparni.

— Desavonáló gépet talált föl egy bécsi kormányhivatalnok. E gép 10 lőerővel dolgozik és óránként 700 hirt képes meghazudtolni.

○ Ovina herczeg jár most Budapesten és erősen alkudozik a magyar kormányval, hogy engedje Ausztriát a Krivosajához csatolni, miáltal az eddigi állapot újra létre jöhetne.

× Ellinger a készülő új operaházhoz szegődött: szerződése 40 esztendőre szól s a művész kötelezte magát, hogy addig meg nem hal, sem el nem reked.

+ Kicsy Gergely »Apriletáro« czinű vigjátékában legközelebb Aprielle Kornélia fog föllépni.

Turini távirat.

Thaly Kálmán úrnak

Pozsonyban.

Kedves úr! Ha ostobaságot méltóztatik elkövetni, kegyeskedjék nevemet abból kihagyni. Tán belátja, hogy ennyit csak megérdemel öntől

az öreg

Kossuth Lajos.

Tönödések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

egész testőlet.

Üsszehitták delegáció nokat tizenötödikére. Vadjak kívánsi, hoid kit akornok aprilba köldeni. Benönket, a delegációnokat, vagy a milliónokat?

*

Tonálom nagyon természetes, hoid a herr von Kosóth nem okorták az megválosztani akademia. Lete volna naidon forsa, hoidha ed tag nadjobb mint

*

Kölömben ógy gondolom, hoidha a herr von Kosóth nem is lete akadémise tag, ozért az üvé holhototlansággal mégis válthatná fül az egész akademi halhotatlonsága és még marodna neki egy pár ezer esztendő.

*

A Deutsche Schulverein jól járta! Adig fóstölte az oronk alá, amíg lepípáltonk ötet.

*

Horvát testvérek vóltak azelüt csok véres szájuak. De mast már béres szájuak. (Meg ne sértsem a béreseket!)

*

Asztat mondják: nem illi mogát, hoid a ml királyonk látogason meg előbb muszka ezárt. Mért ne? Hiszen az óristen is meglátogatta!

Te mondól! A Csiky Gergely új bohózatának végső jelenetében, mielőtt a függöny legördül, Poroszkay patikárius így szól a népeihez: »Nektek pedig azt mondom, óvakodjatok a kaviártól!»

*

Bianchi Blanka kisasszonyról, a bécsi jeles énekesnőről nevezett el egy lovagias fiatal asztronomus egy általa fölfedezett csillagot. Már sok dalművésznőt emeltek az égbe, de még egyet sem a csillagok közé.

*

Már most operngucker helyett opernteleszkopot kell maj használnunk.

*

Minta színház.

— Beterjeszté a berlini egészségügyi congressuson csatári dr. Csatáry Lajos. —

1. Pillér, gerenda oly erős legyen, hogy meg ne krahcoljon.

2. A szinpad sima deszkaszálakból készüljön, ne hogy a görös lyukán át a darab alá bukják.

3. Teteje olyan legyen, hogy legalább is a napi kiadást fődözzze.

4. Végül a vízvezeték olykép legyen igazitható, hogy mindennap, a mennyi szükséges, annyi folyjon be a cassába.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Mennék Amerikába! De amitől félek, az nem a tengeri nyavalya, hanem az, hogy hajón nincs biliárd. Mit csinálnék én azalatt a tiz napi ut alatt biliárd nélkül?

— Kerkapolytól ragadt rám a definálás. Kérdés: mi a balék? Felelet: A balék egy, a fók daczára is a partit elvesztő, jogász embernek határozatlan időkre pénzt kölcsönző, a Tónit kellnernek tituláló, technikustól még meg nem külölnöbztethető, kalapját a korcsmában levedő, a megevett kifliket hűségesen bemondó, felvágott könyvekkel bíró jogoncz.

— Ez a Blicz Tóni klasszikus gyerek! Valóságos Epaminondas! Még tréfából sem tudna igazat mondani.

— Megírtam az öregemnek, hogy a Bálvány-utczába akarok hurczolkodni, a zenekedvelők épületébe. Az egyik oldalomon volna a kártyagyár, a másikon a váltótrórvényszék, vis à vis meg a hitelezőm lakik leányostul. Gyönyörű kilátás!

— Hogy a Pannoniában Berkeséknek diktálom a nó-tát: belép a mameluk dékán. Rögtön ráhuzattam: »Repülj fecském!« El is inalt mindjárt a tudatlansági koromnak az ő nagyságos kéményseprője.

— Elhatároztuk, hogy Guszti professzornak, az ész-jogásznak a lakodalmán küldöttségileg diszmagyarban fogunk megjelenni, diszalbumot nyujtunk át, egy aranykötésű és z-jogjegyzetets az elbukottak sajátkezű aláírását. Nem tudom, melyik lesz hosszabb: a jegyzet-é, vagy a névsor?

— »A ki korán kel, aranyat lel.« No, én akárhányszor keltem fel oly korán, hogy le se feküdtem, még sem találtam még egy szóló-piczulát sem. Sőt a ki volt: a hausmeistert is elvesztettem.

Blau Kóbi az ügyvédnél.

Dakterlében! Öljön le és írjon hamar edj folamodást a Pauler exlenczhez, hodj nevezzen ki birónak engemet is. Dakterlében maga nevet? Vagy tolán ez a qualifikazion nincsen meg bennem? Hát én nem voltam egy bedeutend oszorás, a mig péndzem volt? Nem ismerem én is jó minden páregraft a kodextül? Nem todom-e jó én is a csüdtüvént, és a végrehajtási tüvént? Hát mi küll még?

Dakterlében, maga elüleget akar? Ne blomáljon magát? Hol halota, hodj az ödvégy edj bírótul elüleget kér? Öröjlon, ha eljühet hozzám informálni és nem dobom majd ki. Magamat ajánlom, dakterlében!

Longfellow halálára

Elérkezett a tavasz lengé szárnyon,
És fű, fa, lomb új életnek örül.
A róza, jáczint, orgona virágzik
És himes lepkék enyelgik körül.

Bús csak a fülemile: gyászolja társát,
Kicsiny szívéből fájó dal fakad,
Mert éj jár, „m l n d ö r ü k k é” — ah, de új dal
„S o h a t ü b b é” nem zeng az ajakad.

Börzeviczy W. M. élczei.

— Szegény Simonyi Ernő! Az előtt a beszédeivel okozott fájdalmat most a hallgatásával! (*Nebich!*)

— Szakácsi jutalmat, szeretnék kitézni erre a

kérdésre: vajlon a Deutsche Schulverein felsült-e, le van-e főzve, vagy pedig leforrázva? (*Brillant — Savarin!*)

— A b. O r b á n Balázs nem szereti ha bárónak czimezik. Könnyü neki, mikor a nevében már ott van a b á r o n. (*Anagrammatisches Aperçu! Nekem mondvu!*)

G a t t!

Csak egy órára lehetnének az új magyar nevéket, hogy a német nevünkkel mink is demonstrirozhattuk volna a temesváriakkal és pancsovánerekekkel a Schulverein ellen!

Rozgonyi	qudm:	Rosenberg
Rákóczy	>	Krebses
Wesselényi	>	Waschblau
Kont	}	Kohn.
Kún		
Kondor	>	Singer
Zrinyi	>	Blintzl
Hunyady	>	Gansl.
Hollós	>	

— Meghívó. —

Ma február hó 24-én. A gróf vendéglőben. A Lengyeli Zengerek társulatból igen nagyszéri harminczöt felvonásból állandó darabokat előadatik sziveskedjenek P. T. publikam megjeleni. Tisztelettel meghivatik A zengeri társulat Kezdeté 8 óraker.

— Köszöntő. —

Igen tisztelt Tekintetes Aszonyom!
Isten! te aranyal-himezdebe az eget,
Kérlek takaricsd le a barna felleget,
Te isszeld hold fény, világics le onnan,
Hogy fényednél keblem kigyuladjék jobban.

Mért is először jer velem te üde reggeli szélnek mely édes illata, jertek a sziklák közt minden üregben dízelgő vad virágok, jertek a legpompásab színekben legújabb gyepe fedte folyok partjai üdvözöljük meg becses név ünnepén Annát! mondjuk hogy még a viz Zuhatagi is habár sűrű ködbe volna is az burkolva, dits koszorút tüzzön homlokára, a himes szivárvány lengje körös-körül, mely minden szinből, a leggyengédebb róza szintől kezdve, a legsötétebb ég szinig, mély tisztelettel üdvözölje meg, de még a sűrű Mirtus bokrok vadszöllő lugosok, és magas erdei fa növények is, csepegtessék le rá az arany csillogó harmatot, és drága elfeledhetlen, hon szerető, szerte hirtelt igaz Magyar jó szívü Tekintetes L. József Úr szeretett férjére; drága uri nefeleics virág koszorúzta rósa bimbó családjára is
G. L.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Uragan. Még csak legyintésnek sem válik be. — „Mokány Berci pesti utja.” Máskép fújja ami gavallérunk. A jövő számban tán lesz alkalma meggyőződni felőle.

A kézirat egy hétig átvethető. — H. L. Sikerült az illető számot megkaparitanunk. Postára tettük. — „Levinszkynek.” Majd bizony! — Jóbarát. Kár volt elhallgatni a jeles férfiú nevét. — Habók. Az ön tisztetreméltó, emeritált élczét bánatosan mosolyogták meg a »Borsszem Jankó« saját külön ismeretes legidősb emberéi. — Haza! Veray János. Arany igazság, amint lantja zeng:

Ott lehet a divat, ha nincs turós csusza,
Költő is, ha éhes: nem lepi meg muzsa.

Kaviár. Dehogy az! — „Gyám apa.” Apokryphnak látszik. — K. L. Sorát ejtjük a nevezetes füzérnek. — Ruy Blas. Valami érdemesebbet, főleg alkalmit szivesebben közölnénk. — „Szikra.” Szikrának ép ugy szikra, mint a hogy fentebb az ön kollégája kaviárnak kaviár. — Mtrnds. Helyes a beszéd. — Tojás D. tisztelője. A problémát majd elejében terjesztjük a jeles gazdának. Addig is — azt kívánja önnek — egészséggel hordozza a porcelán kalapot. — Szeremlei előfizető. Kötő! Bele segítjük a halhatatlanságba. — Panta. Irdemes munkát megeseleketé. Gyin a gyivé számba. — T. A. Az ön kaviárja sem fris. — P. I. Igyekezünk a nagymogulnál közbe jární.

Felölös szerkesztő: CSICSERI BORS